



Lemviggruppen 2011 - Nyhedsbrev nr. 15 :

Så er vi kommet til Cameroun.....og tager på 5-dages tur.....
- - - - - en kort beskrivelse.....

Det er lørdag den 5. november og klokken er 08.30. Vi har fået vores sædvanlige morgenmad og er klar til afgang. Zra Ezai og kirkens vicepræsident Filip kommer og siger god tur til os. Amos som er projektmedarbejder ved kirken skal være vores guide på turen.

Vi har lejet en fin (efter afrikansk målestok) 14 personers bus,, og kommer af sted næsten til tiden. På vej ud af Garoua ser vi store plakater af den genvalgte præsident. Han er blevet genvalgt til en ny 7 årig periode. Til Marua, som er første stop på turen er der omkring 200 kilometer at køre. Det viser sig, at det er en rimelig god asfaltvej, så vi kører godt til.

Undervejs ser vi en stor muslimsk moske, hvor de er ved at gøre klar til deres store festdag i morgen. Det er afslutningen på ramadanen de skal fejre, - Zala.

Vi ser masser af rismarker, nyplantede majsmarker, - nogle af disse kan endda vandes. Adskillige bomuldsmarker kommer vi også forbi Vi kommer igennem forskellige kontrolsteder, - det er politiet og militæret der lige checker hvem der kommer igennem. Vi har en fornemmelse af, at det er en ekstra kontrol over, hvor mange personer der samler sig de forskellige steder. I starten af oktober har der været præsidentvalg hernede, - genvalg for øvrigt, og de er fortsat en smule nervøse for om der skal blive lidt uro. Tilsyneladende er alt dog helt roligt og normalt, selv om nogle, - mest i det nordlige, ikke er helt tilfredse med resultatet. Nok om det lige nu, - vi siger at vi kommer fra "missionen" og så kører vi straks igen. Andre steder skal vi betale vejskat, - det er altid 500 CFA, - svarende til ca. 6 danske kroner, - så det har vi råd til.....Enkelte steder bliver lastbilerne somme tider dirigeret ind på en slags vigeplads for at blive vejret. Der er nemlig regler for hvor meget de må veje total set. På vejen kører der faktisk en del lastbiler. Vi er ret sikre på, at det mest er gennemgående trafik nede fra Douala som er en stor havneby, og så op nord på, - og flere endda videre til bl.a. Chat. - - Ellers er der ikke så mange biler på vejen, men en del knallerter og motorcykler er der, - og så møder vi hele tiden lokale folk, - mænd, kvinder og børn der går langs vejen..... - -

- - det er deres måde at komme frem på. De skal ud til deres små marker, - de skal måske på marked for at sælge eller købe varer, - og børnene og de unge mennesker skal til og fra skole.

Undervejs ser vi flere store gedemarkeder. Vi gætter på at det bl.a. er til slagting til festen i morgen. Vi ser også salg af store lerkrukker, - i det hele taget er der mange steder hvor de sælger et eller andet.

Naturen er savanna agtig. Store flade områder med lidt spredt træbevoksning. Der er ingen store vilde dyr, - de er flyttet længere nord på pga. for mange mennesker her i området.

Lige godt kl. 12.00 kommer vi til Marua. Vi ramler ind i afspærringer af trafikken, - der er et cykelløb i gang i byen, så alt trafik bliver flere steder stoppet.

Vi holder ind ved en lille restaurant, hvor vi har bestilt frokost. En rigtig fin buffet får vi serveret. Kylling, oksekød, kallun(maver) og fars, og dertil pomme frites eller ris. Vi bestiller cola og øl. Begge ting skal de lige ud at købe, før de er klar til servere for os. Toilettet er rigtig dårlig, - men vi må klare os.

Vi kører videre ca. kl.13.30 mod Maga. Det er nu en MEGET dårlig vej vi kører på, hullet, støvet og sandet, - vi bliver rigtig rystet igennem, - en lidt hård tur på ca. 2 timer. Herved måles afstande tit i timer, da der er stor forskel på kvaliteten af vejene. Vi ser adskillige Fulanere med deres flokke af kreaturer og geder. Fulanerne er et nomadefolk der fortsat drager rundt omkring i forskellige områder for at finde føde til deres kvæg.

Derefter kommer vi på en lidt bedre asfaltvej, dog med rigtig mange huller. Vi kommer frem til området, hvor vi har en stor sø på højre hånd, - Maga søen.

På den modsatte side af søen - ca. 5 km væk - har vi landet Chat, som er ca. 3 gange så stor som Cameroun.

Vi kommer frem til byen Maga, og finder vores gæstehus, hvor vi bliver indkvarteret på rimelig pæne værelser. Vi kører derefter videre ca. 11 km ad en MEGET hullet vej ud til et museum. Det vi ser er hvordan folk i dette område – Mousgoum folket – boede for ca. 100 år siden. Det er lerklinede hytter som er ca. 9 m. høje.. De er bygget på en speciel måde så de beskytter både mod regn i regntiden og mod varme i tørtiden. Stedet er støttet af Unesco, - og er med i deres oversigt over bevaringsværdige steder. Tilbageturen foregår ad den samme vej men det er i mellemtiden blevet mørkt, så det er en lidt ubehagelig køretur, men hjem kommer vi dog efter at vi lige har været i en lille butik for at købe vand..... masser af vand, det er nødvendigt på disse kanter!

Mama har i mellemtiden lavet mad til os. 2 forskellige slags fisk er muligheden og dertil al den ris vi kan spise..... vi spiste nok kun en 3. del af det der var af ris.....

Til dessert fik vi serveret nogle af de frugter vi selv havde medbragt !

Vi spiser ude under åben himmel i gården. Bordene og stolene holdt da lige, - men ikke helt ufarligt. De kan brække sammen hvornår det skal være. Efter en god nats søvn får vi samme sted serveret morgenmad. En god omelet og lidt brød med kaffe.

Den egentlige grund til at vi er kørt herop er, at en ny kirke skal indvies her søndag. Kirkepræsidenten har inviteret os til at deltage, - og da vi har ønsket at være med i en lokal gudstjeneste passer det som fod i hose.

Det viser sig at den nye kirke ligger i byen Pouss, hvor vi faktisk lige var lørdag for at se museum, - men OK vi tager turen ad den hullede vej igen.

Før vi forlader gæstehuset får vi en masse fine dragter at se. Vejen udenfor fører hen til et område hvor rigtig mange muslimer samles denne formiddag til en ceremoni. Rigtig flotte dragter har alle på, både voksne og børn.

Amos har aftalt at vi skal køre op til før omtalte sø for der at mødes med kirkepræsidenten. Vi nyder udsigten og vejret og ret hurtigt kommer præsidenten og vi kører så til kirkeindvielsen.

Vi bliver næsten modtaget som "konger". Mange har forsamlet sig omkring kirken i små grupper. Vi bliver ledt op til et hus med en overdækket terrasse. Huset bebos af en franskmand som har været her i 18 år. Han arbejder på den lokale klinik og er afrikansk gift og har et par børn.

Her byder præsidenten os velkommen og vi får serveret fanta og cola. Præsidenten er her fra området og er tydeligvis både stolt af den nye kirke, - men også af, at vi er her sammen men alle de lokale "spidser". Han fortæller historien om hvordan missionen startede her i området. – den må I høre om ved en anden lejlighed.....

Pouss er byen hvor vi er i nu. Der lever ca. 54.000 mennesker her, - så det er ikke en helt lille by. Der bor mange muslimer, - men altså også en kristen menighed.

Flere og flere gæster ankommer, og på et tidspunkt hører vi at folk bliver bedt om at gå ind i kirken. Der er tilknyttet 7 lokale præster her i området.

Så bliver vi ledt på plads i kirken, - på forreste række. Kirken er fyldt, - det er svært at sige hvor mange der er til stede, - men et sted mellem 700 og 1000 er nok det realistiske. Derudover er der en del udenfor som gennem de åbne vinduer følger med i hvad der sker.

Alle øvrige gæster bliver også ledt på plads, - og til sidst kommer et følge med kirkepræsidenten i spidsen og sætter sig på deres pladser. Klokken er efterhånden omkring 11.00 da gudstjenesten går i gang.

Ved hovedindgangen foregår der en ceremoni som vi ikke lige kan se, men en hvid snor bliver i hvert til fælde klippet over. Dernæst masser af forskellige sang og musikindslag af forskellige grupper. Vi bliver præsenteret og Boje bringer en hilsen på vore vegne.

Også den lokale muslimske leder bringer en hilsen og ønsker fred mellem religionerne. Vi har sagt på forhånd, at vi er nødt til at komme videre før gudstjenesten er slut. Vi "siver" lige så stille omkring kl. 13.00. Vi har efterfølgende fået at vide, at indvielsen varede til omkring 5-tiden.

Rigtig festligt var det at være med til denne kirkeindvielse! – en ekstra oplevelse. - - helt sikkert også en ekstra oplevelse for de lokale at vi var til stede.....

Vi kører tilbage mod Marua ad den samme vej som vi kom, - dårlig vej og rigtig varmt. I Marou kommer vi til vort hotel ca. kl. 16.30 og bliver indlogeret for natten. Et rigtigt fint hotel med tydelig europæisk påvirkning. Fine værelser, fin betjening, tingene fungerer. Vi kan først spise kl. 19.00, så vi nyder tiden indtil da i det udendørs område med lidt forfriskende at drikke. I løbet af aftenen kommer der flere gæster. Rigtig mange europæere møder vi, - bl.a. 2 unge nordmænd som lige havde været på safaritur endnu længere nord på. Vi får en fin 3 retters menu, og nyder tilværelsen - - - - temperaturen er behagelig

Efter et godt morgenmåltid med omelet, brød, juice og kaffe pakker vi sammen igen. Vi besøger et lokalt souvenir marked hvor næsten alle mulige ting kan købes.

Lædertasker, puder, banjoer, kæder, brødbakker, krukker og nøgleringe er nogle af tingene. Der skal handles om prisen. Hvis de forlanger et beløb skal vi helst ned i en 3.del af prisen. Sjovt nok at prøve, - men trættende i længden.

Vi får tanket diesel på bilen – 5,44 CFA pr. liter, - svarende til ca. 6 danske kroner.

Kl. ca. 10.30 kommer vi af sted mod dagens mål – Romsiki. Vi kører først ad en ret pæn asfaltvej til Mokolo. Befolkningens huse skifter lidt karakter til at være lidt mindre runde hytter af ler hvori er iblandet flere sten, - og de fleste med tørret græstag. De folk der bor heromkring er Mapha-stammen. De enkelte hytter bruges som rum, - nogle til soverum, rum til dyrene og oplagringsrum. Køkken og opholdsrum er mest i gården hvor dagligdagen leves.

Da vi kommer til Mokolo havde vi regnet med lidt at spise, - men det blev nu ikke det helt store. Vi køber nogle zin-zin boller og lidt kolde drikkevarer. Zin-zin boller bliver lavet af noget mel og friturestegt.

Vi er blevet anbefalet at se et lokalt vandkraftværk. Vi kører ca. 11 km ad noget dårlig vej, og da vi kommer frem viser det sig at være et stort vandreservoir som er dannet kunstigt ved hjælp af en ret stor dæmning. Vandet bliver ad et rørsystem så ført til Mokolo som vandforsyning. Flot nok at se, - men meget flottere bliver det senere.

Efter at være kommet tilbage til Mokolo sætter vi næsen mod Romsiki. 48 km ad sand og grus vej. Masser af huller og dybe hjulspor og dertil spredte klippestykker. Nogle steder faktisk ingen vej, - men vores chauffør er rigtig dygtig og rutineret så frem kommer vi da efter en 2½ times tur i varme..... Efterhånden som vi nærmer os området forstår vi lidt af hvorfor dette område bliver betegnet som turistområde.

Fabelagtig flotte bjergformationer, - som ingen af os har set tilsvarende før....flere af os har ellers været mange forskellige steder i verden.

Det kan ikke beskrives, - det skal bare ses.

Vi kommer til vort hotel omkring kl. 16.00.

Igen et pænt hotel med pæne værelser og pæn lille restaurant.

På badeværelsesdøren er et opslag, hvor bliver vi bedt om at spare på vandet, - det er "håndbragt". Den store turistsæson er i februar/marts, så vi er næsten alene i byen føler vi.

Her har vi 3 muligheder for aftensmad: fisk, kylling og oksesteak. Rigtig god mad som vi nyder i den lidt kølige aften. Vi er nu ca. 1200 m over havets overflade, og temperaturen er vel omkring 20-22 grader.

Vi går tidlig i seng, da vi har bestemt at ville se solopgangen ca. kl. 06.00.

- - Andre lyde denne nat, men mere roligt. Et æsel der skryder og nogle høns Buschaufføren, Amos og en lokal guide står klar ved bussen da vi kommer. Vi kører hen ad byens hovedgade, - mange er allerede i gang med dagens opgaver. Hernede er dagen fra kl. 06.00 til kl. 18.00.

Vi kommer hen til en lille bakketop, og stiger ud af bussen, - der er simpelthen ikke mere vej.....Vi går stille og rolig op ad bakken og vi skimter solen i øst ud over bjergene. Vi kommer op på toppen og har en flot udsigt til alle 4 verdenshjørner. Mod vest kan vi se bjergtoppe i Nigeria. Vi går lidt rundt deroppe samtidig med at guiden fortæller lidt om lokalbefolkningen, sprog og religion.

Folkene heromkring er det såkaldte Kapsiki folk og taler et sprog der hedder Magi. Der er en del småbyer i området med samme sprog. I Cameroun er der omkring 250 forskellige stammer med ligeså mange forskellige sprog. Derfor er der ingen politiske problemer i Cameroun forklarer guiden. I Nigeria derimod er der 3 ret store og dominerende stammer, og det giver langt flere problemer. De vil hver især bestemme.

Fulanere er der selvfølgelig også, - de såkaldte nomadefolk som bevæger sig rundt i området og bruger det fælles sprog ful fulde. Mange forretningsfolk er muslimer. Vi går ned igen og går over til et andet udkiks punkt, hvor for øvrig 5 "hvide" har sovet i små telte i nat. De går fra stedet og ned i dalen lige før vi kommer.

Vi nyder de skønne bjergformationer i morgensolen og kører derefter hjem til vort hotel for at få morgenmad. Hjemmebagt nyt brød, smør, 2 slags sirup og friske appelsiner og en frugt der hedder guawa. Guawa er en frugt der umiddelbart ligner en appelsin, - men er med rød frugtkød indeni. Smager godt som den er og også som juice er den god.

Ved ni-tiden kommer vores lokalguide, og vi går en formiddagstur i området, en rigtig naturtur hvor vi ser mange forskellige ting, og kommer tæt på natur og mennesker. Vi kommer først forbi den opdæmmede sø, hvor der er flotte åkander og andre blomster, - og derudover nogle ænder.

Ved selve dæmningen står et par lokale og vasker tøj. Vi møder en far og en dreng der "høster" jordnødder. Jordnødder trækkes op med en top (lidt som gulerødder), og plukkes derefter af og lægges til tørre. Lidt senere ser vi 2 der rister jordnødder. Vi kommer forbi et figentræ, og sesamfrø ser vi også. Et sted er der en dyng klippesten til salg. De er lidt tilhuggede og meget flotte og kunne nok bruges til at lave et fint gulv på et badeværelse

Vi kommer forbi mange flotte blomster, agaver og andre planter. Vi kommer forbi en bønnemark med grønne bønner, som næsten er klar til at blive plukket. Et andet

sted høster en familie soyabønner. Faderen samler planterne og moderen og 2 halvstore børn "tærsker" så frøene fra, medens 2 små børn ser på. Vi kommer forbi en bomuldsmark og vi ser at sisaltråde trækkes ud af en agave. Majsfrø bliver slået af majscolber og lagt til tørring et andet sted.

Et par steder ser vi små områder med tobaksplanter. Til sidst på turen kommer vi helt tæt på nogle familiers hytter og ser udefra lidt om, hvordan de lokale bor. Afslutningsvis krydser en flok kreaturer vores vej, og lige før hotellet møder vi en gruppe af små børn. - - En rigtig ægte tur, hvor vi ser hvordan de lokale bor og lever og avler ting som de kan sælge til hinanden og på den måde have et fornuftigt liv. Det skal opleves og ses, - mange billeder fik vi taget, - dem må i have til gode.....

Vi kommer til hotellet og får vores frokost og holder siesta i middagsvarmen.

Kl. 16.00 kommer lokalguiden igen og tager os denne gang på en bytur.

Vi får historien om Romsiki fortalt og besøger en lokal pottemager. En smuk ung kvinde producerer mange forskellige slags potter, krukker og fade. Vi ser hvordan hun kan lave skåle, - uden drejeskive - - -

Efterfølgende har hun lavet en lille udstilling hvor vi kan købe hendes ting, - og det gør vi....., faktisk flere ting.

Derefter besøger vi et sted, hvor de kærter uld og væver ting . Spændende også at se, - men de var noget påtrængende i deres væsen. De HAR mødt turister før, og de ved, at vi har penge.

Vi får herfra set solnedgang og bjergene i vest, - FLOT.

Under denne tur ser vi noget af hovedgaden, nogle smalle sidegader og det sted hvor de har torvedag én gang om ugen. Også spændende at være tæt på dette liv. Vi bestemmer at vi onsdag morgen vil køre herfra kl. 06.30 ad den samme meget dårlige og hullede vej som vi kom hertil med. Vi er i Morua allerede kl. 10.30 på det hotel hvor vi sov søndag aften. Her får vi en sandwich med enten ost, okseskinke eller svinekød, og samler Ingrid og Bodil op. De valgte at blive her medens vi var i Romsiki. Turen tilbage føles ikke så lang, - det er køligere at køre om morgenen. Vi er tilbage i Garoua omkring kl. 15.00, mange, mange oplevelser og indtryk rigere.

En rigtig god tur, - og nu er vi alle vel tilbage i vores komponent.....

Hilsen fra Cameroungruppen

Kaj

- - mødet med kirkepræsidenten.

Den nye kirke i Pouss



Billeder fra den nye kirke



Klippe ved Romsiki - - -

Solopgang



Endnu et flot billede fra Romsiki...



en flok kreaturer



- - fra museet



på vej til indvielse



Ved dæmningen -



- - - afsked med Romsiki..... flot